

Meeleven

Dezelfde apostel die aan zijn medewerker Timotheüs geschreven heeft over liefde uit een rein hart, spreekt ook over meeleven, waardoor het hart wordt verkwikt. Hij noemt in dat verband weer de naam van zijn kind Timotheüs, in het geloof. Niemand was zo gelijkgezind met Paulus, en niemand zorgde zo trouw voor de gelovigen. Anderen zochten 'hun eigen belang, niet dat van Jezus Christus' (Fil. 2:21). Timotheüs spande zich in om de broeders te dienen, en dat zoveel te meer waar Paulus door zijn gevangenschap te Rome in zijn dienstwerk belemmerd werd.

Het woord over het meeleven onder elkaar, dat we van de apostel bezitten, is hoogst belangrijk. Het is niet onmogelijk dat het ons ontgaan zou in zijn waarde, juist door de grote eenvoudigheid. Stelt u zich eens voor: een groot apostel, zoals Paulus was, die de hoogste openbaringen van God ontving, zo'n man schrijft daar neer: 'Maar ik hoop in de Heer Jezus, Timotheüs spoedig tot u te zenden, opdat ook ik welgemoed mag zijn, als ik uw omstandigheden weet' (Fil. 2:19).

De gewone dingen van het leven van de vrienden en broeders in Filippi hadden niet alleen waarde voor de grote prediker, maar hij zou zelfs welgemoed zijn als hij ze kennen zou! Voor mijn hart heeft het waarde ervan op de hoogte te worden gebracht, zegt Paulus. Ik zal erdoor worden verkwikt! Spoedig, zo spoedig als het mogelijk is, zal ik u Timotheüs zenden! En intussen zend ik u Epafróditus, 'mijn broeder en medearbeider en medestrijder, maar uw gezant en bedienaar in mijn behoeften' (Fil. 2:25).

Deze Epafróditus was door de broeders van Filippi naar Rome gezonden om een gave over te brengen en daardoor het hart van de apostel te verkwikken. Die gave was een tastbaar bewijs van medeleven geweest. En nu verlangde deze Macedoniër terug te keren om de gemoederen gerust te stellen, want het was tot de Filippiërs doorgedrongen dat hun afgevaardigde ziek geworden was. Hij was werkelijk erg ziek geweest, zelfs tot de dood toe! Maar God had Zich over deze broeder ontfermd, en daardoor óók over Paulus, die zo aan hem gehecht was, opdat deze niet 'droefheid op droefheid hebben zou'.

Sterk en liefelijk meeleven spreekt uit dit alles. Dit meeleven met elkaar wordt zelf iets wonderheerlijks als hij met God, met Christus en met het werk van de Heer in verbinding wordt gebracht. Een verkwikkende geur stijgt uit deze eenvoudige woorden op, een welriekende reuk voor de harten van alle heiligen!

Meeleven heeft zoveel waarde!

Meeleven, met dienstknechten van de Heer, zoals eens met een Paulus, een Timotheüs en een Epafróditus. Meeleven, als ze misschien door bijzondere omstandigheden in hun bedrijvig dienen in het werk van de Heer worden belemmerd. Meeleven met gevangenen om 's Heren wil, door zich op de hoogte te stellen 'van hun zaken', zoals we van de apostel Paulus zagen ten opzichte van de Filippiërs. En ze dan iemand te zenden of iets te zenden, zoals de Macedoniërs Paulus hebben verkwikt door het vervullen van zijn nood!

Meeleven met zieken, vooral als ze reeds maanden en jaren aan kamer of ziekbed gebonden zijn. Ze wachten dikwijls op een glimlach, op een troostwoord. Ze willen ook wel eens op de hoogte worden gesteld van 'andere omstandigheden' om 'welgemoed' te zijn! Meeleven met bedroefden die in hun rouw neerzitten en hopen op bezoek, waardoor er weer uitwisseling van gedachten kan zijn! Meeleven óók met kinderen, de kleinste niet te vergeten, die zo fijn en scherp opmerken of 'die oudere mensen',

die zo ver van hen af schijnen te staan, belangstelling hebben voor 'hún zaken'. Meeleven, met állen en met betrekking tot álles!

Was het ook niet in het hart van nog een tweede apostel, namelijk Johannes? Hoe mooi en treffend blijkt het uit één van zijn Brieven, als hij zich als volgt uitdrukt: 'Ik hoop tot u te komen en van mond tot mond te spreken, opdat onze blijdschap volkomen zij' (2 Joh. 1:12).

Meeleven! Het volmaakte beeld hebben we in onze Heiland, Die wenend bij Maria en Martha stond en Die nu leeft bij God als onze medelijdende Hogepriester. Meeleven is mede-lijden! Meeleven is ook mee verblijd zijn!

J. Tiesema